

¹Und es geschah, daß Jerusalem gewonnen ward. Denn im neunten Jahr Zedekias, des Königs in Juda, im zehnten Monat, kam Nebukadnezar, der König zu Babel, und all sein Heer vor Jerusalem und belagerten es.²Und im elften Jahr Zedekias, am neunten Tage des vierten Monats, brach man in die Stadt; und zogen hinein alle Fürsten des Königs zu Babel und hielten unter dem Mitteltor, nämlich Nergal-Sarezer, Samgar-Nebo, Sarsechim, der oberste Kämmerer, Nergal-Sarezer, der Oberste der Weisen, und alle andern Fürsten des Königs zu Babel.⁴Als sie nun Zedekia, der König Juda's, sah samt seinen Kriegsleuten, flohen sie bei Nacht zur Stadt hinaus bei des Königs Garten durchs Tor zwischen den zwei Mauern und zogen des Weges zum blachen Feld.⁵Aber der Chaldäer Kriegsleute jagten ihnen nach und ergriffen Zedekia im Felde bei Jericho und fingen ihn und brachten ihn zu Nebukadnezar, dem König zu Babel, gen Ribla, das im Lande Hamath liegt; der sprach ein Urteil über ihn.⁶Und der König zu Babel ließ die Söhne Zedekias vor seinen Augen töten zu Ribla und tötete alle Fürsten Juda's.⁷Aber Zedekia ließ er die Augen ausstechen und ihn in Ketten binden, daß er ihn gen Babel führte.⁸Und die Chaldäer verbrannten beide, des Königs Haus und der Bürger Häuser, und zerbrachen die Mauern zu Jerusalem.⁹Was aber noch von Volk in der Stadt war, und was sonst zu ihnen gefallen war, die führte Nebusaradan, der Hauptmann der Trabanten, alle miteinander gen Babel gefangen.¹⁰Aber von dem geringen Volk, das nichts hatte, ließ zu derselben Zeit

¹فِي السَّنَةِ الثَّاسِعَةِ لِصِدْقِيَا مَلِكِ يَهُودَا فِي الشَّهْرِ الْعَاشِرِ، أَتَى بُوْحَدَنْصَرُ مَلِكُ بَابِلَ وَكُلُّ جَيْشِهِ إِلَى أُورُشَلِيمَ وَحَاصَرُوهَا.²وَفِي السَّنَةِ الْحَادِيَةِ عَشْرَةِ لِصِدْقِيَا فِي الشَّهْرِ الرَّابِعِ فِي تَاسِعِ الشَّهْرِ فُتِحَتِ الْمَدِينَةُ.³وَدَخَلَ كُلُّ رُؤَسَاءِ مَلِكِ بَابِلَ وَجَلَسُوا فِي الْبَابِ الْأَوْسَطِ، تَرَجَلَ شَرَاصَرُ، وَسَمَجَزُ بُنُو، وَسَرَسَخِيمُ رَئِيسُ الْخِصْيَانِ، وَتَرَجَلَ شَرَاصَرُ رَئِيسُ الْمَجُوسِ، وَكُلُّ بَقِيَّةِ رُؤَسَاءِ مَلِكِ بَابِلَ.⁴فَلَمَّا رَأَاهُمْ صِدْقِيَا مَلِكُ يَهُودَا وَكُلُّ رِجَالِ الْحَزْبِ هَرَبُوا وَخَرَجُوا لَيْلًا مِنَ الْمَدِينَةِ فِي طَرِيقِ جَنَّةِ الْمَلِكِ مِنَ الْبَابِ بَيْنَ الشُّورَيْنِ، وَخَرَجَ هُوَ فِي طَرِيقِ الْعَرَبَةِ.⁵فَسَعَى جَيْشُ الْكِلْدَانِيِّينَ وَرَاءَهُمْ، فَأَذْرَكُوا صِدْقِيَا فِي عَرَبَاتِ أَرِيخَا، فَأَخَذُوهُ وَأَصْعَدُوهُ إِلَى بُوْحَدَنْصَرُ مَلِكِ بَابِلَ إِلَى رُبْلَةَ فِي أَرْضِ حَمَاةَ، فَكَلَّمَهُ بِالْقَمَاءِ عَلَيْهِ.⁶فَقَتَلَ مَلِكُ بَابِلَ بَنِي صِدْقِيَا فِي رُبْلَةَ أَمَامَ عَيْنَيْهِ، وَقَتَلَ مَلِكُ بَابِلَ كُلَّ أَشْرَافِ يَهُودَا.⁷وَأَغْمَى عَيْنِي صِدْقِيَا وَقَيْدَهُ بِسَلْسِلٍ تُخَاسِي لِيَأْتِي بِهِ إِلَيَّ بَابِلَ. أَمَّا بَيْتُ الْمَلِكِ وَبُيُوتُ الشَّعْبِ فَأَحْرَقَهَا الْكِلْدَانِيُّونَ بِالْأَنْارِ، وَتَقَصَّضُوا أَسْوَارَ أُورُشَلِيمَ.⁹وَبَقِيَّةُ الشَّعْبِ الَّذِينَ بَقُوا فِي الْمَدِينَةِ وَالْهَارِبُونَ الَّذِينَ سَقَطُوا لَهُ وَبَقِيَّةُ الشَّعْبِ الَّذِينَ بَقُوا سَبَّاهُمْ بُوْرَزَادَانُ رَئِيسُ الشَّرِطِ إِلَى بَابِلَ.¹⁰وَلَكِنَّ بَعْضَ الشَّعْبِ الْفُقَرَاءَ الَّذِينَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَيْءٌ تَرَكَهُمْ بُوْرَزَادَانُ رَئِيسُ الشَّرِطِ فِي أَرْضِ يَهُودَا، وَأَعْطَاهُمْ كُزُومًا وَخُفُولًا فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ.¹¹وَأَوْصَى بُوْحَدَنْصَرُ مَلِكُ بَابِلَ عَلَى إِوْمِيَا بُوْرَزَادَانُ رَئِيسُ الشَّرِطِ قَائِلًا،¹²خُذْهُ وَصَعْ عَيْنَيْكَ عَلَيْهِ وَلَا تَفْعَلْ بِهِ شَيْئًا رَدِيئًا، بَلْ كَمَا يَكَلِّمُكَ هَكَذَا افْعَلْ مَعَهُ.¹³فَأَرْسَلَ بُوْرَزَادَانُ رَئِيسُ الشَّرِطِ وَبُيُوتُ شَرَابَانُ رَئِيسُ الْخِصْيَانِ وَتَرَجَلَ شَرَاصَرُ رَئِيسُ الْمَجُوسِ وَكُلُّ رُؤَسَاءِ مَلِكِ بَابِلَ،¹⁴أَرْسَلُوا فَأَخَذُوا إِوْمِيَا مِنْ دَارِ السَّجْنِ وَأَسْلَمُوهُ لِجَدَلْيَا بْنِ أَحِيْقَامَ بْنِ شَاقَانَ لِيُخْرِجَ بِهِ إِلَى الْبَيْتِ. فَسَكَرَ بَيْنَ الشَّعْبِ.¹⁵وَصَارَتْ كَلِمَةُ الرَّبِّ إِلَى إِوْمِيَا إِذْ كَانَ مَحْبُوسًا فِي دَارِ السَّجْنِ،¹⁶أَذْهَبَ وَقُلَّ لِعَبْدِ مَلِكِ الْكُوشِيِّ هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، هَسْتَدَا جَالِبُ كَلَامِي عَلَى هَذِهِ الْمَدِينَةِ لِلْيَسَّرِ لَا لِلْخَيْرِ، فَيَحْدُثُ أَمَامَكَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ.¹⁷وَلَكِنِّي أَنْقِذُكَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ يَقُولُ الرَّبُّ فَلَا تُسَلِّمُ لِيَدِ النَّاسِ الَّذِينَ أَنْتَ خَائِفٌ مِنْهُمْ. بَلْ إِنَّمَا أَنْجِيكَ تَجَاهَ فَلَا تَسْقُطُ بِالسَّيْفِ، بَلْ تَكُونُ لَكَ نَفْسُكَ غِيَمَةً لِأَنَّكَ قَدْ تَوَكَّلْتَ عَلَيَّ يَقُولُ

Nebusaradan, der Hauptmann, etliche im Lande Juda und gab ihnen Weinberge und Felder.¹¹ Aber Nebukadnezar, der König zu Babel, hatte Nebusaradan, dem Hauptmann, befohlen von Jeremia und gesagt:¹² Nimm ihn und laß ihn dir befohlen sein und tu ihm kein Leid; sondern wie er's von dir begehrt, so mache es mit ihm.¹³ Da sandten hin Nebusaradan, der Hauptmann, und Nebusasban, der oberste Kämmerer, Nergal-Sarezer, der Oberste der Weisen, und alle Fürsten des Königs zu Babel{~}¹⁴ und ließen Jeremia holen aus dem Vorhof des Gefängnisses und befahlen ihn Gedalja, dem Sohn Ahikams, des Sohnes Saphans, daß er ihn hinaus in sein Haus führte. Und er blieb bei dem Volk.¹⁵ Es war auch des HERRN Wort geschehen zu Jeremia, als er noch im Vorhof des Gefängnisses gefangen lag, und hatte gesprochen:¹⁶ Gehe hin und sage Ebed-Melech, dem Mohren: So spricht der HERR Zebaoth, der Gott Israels: siehe, ich will meine Worte kommen lassen über diese Stadt zum Unglück und zu keinem Guten, und du sollst es sehen zur selben Zeit.¹⁷ Aber dich will ich erretten zur selben Zeit, spricht der HERR, und sollst den Leuten nicht zuteil werden, vor welchen du dich fürchtest.¹⁸ Denn ich will dir davonhelfen, daß du nicht durchs Schwert fällst, sondern sollst dein Leben wie eine Beute davonbringen, darum daß du mir vertraut hast, spricht der HERR.